

SAJÁT

FLORIDAI

BAJTÁRSI HÍRADÓ



v.B. TAMÁSKA



XII. évfolyam, - 3. szám - 1994.



vitéz Baranchi Tamáska Endre

Bűnbak a végtelenségig. =====

Egyik barátomtól kaptam egy újságcikket, ami a HVG 1994, jun.18.-i számában SZELLEM címszó alatt jelent meg egy otthoni újságban.

Nem ismerem a lapot.- A cikk írója pedig Murányi Gábor volt.- Őt sem ismerem.

Ha már a szellemről van szó,- ismerünk jó és rossz szellemeket. A szellemes embereket pedig mindig a kiműveltebb emberek között szoktuk találni.

Azt, hogy a nevezett újságot melyik csoportba osszam be, a cikk után magától értődik.

Ahogy van jó és rossz szellem, hasonlóképpen tudom osztályozni a Murányiakat is. Murányi Árpád nyolc évig volt osztálytársam a gimnáziumban. Dr. Murányi Nándor m.kir. rendőrszázadossal pedig évekig voltam együtt szovjet hadifogságban, majd a magyarországi kommunista börtönökben. Mindkettőjüket a "jó" Murányiak közé sorolom. A cikkírót már nem sorolhatnám ezek közé. Aki ilyen cikkeket ír, az biztosan régebben is s most is a pártvonalasok közé sorol.

A cikk címe "Parancsra önként", "-Hát ez fából vaskarika.- Mert ha valamit "parancsra" teszek, az nem "önként". Viszont ha valamit "önként" cselekszem, arra valószínűleg nem kaptam "parancsot".-

A bal oldál és a vele egy húrton pendülök újra és újra előhozzák az 1944, július elején történt csendőrszázadosösszpontosítást Budapesten.-Itt is téved a cikkíró, mert ez nem volt "mozgósítás".Persze, Murányi Gábor talán még katonasem volt, ha egy csapat összevonást, összpontosítást "mozgósításnak" nevez. Talán a kommunista katonai akadémiákon három zászlóalj Budapestre rendelését "mozgósításnak" tanították ???- Még az a szerencse, hogy hozzáteszi,-"Bizonyítékok híján már is csak kérdés formájában lehet azon töprengeni"

No de mit szólnunk egy otthoni pártvonalas újságíróról, amikor a szabad Nyugaton egy v. vk. ezredes könyvében ugyanezt teszi és varrja a "puccsot" a csendőrség nyakába. Ugyancsak egy Nyugaton élő hadtörténész pedig ezt írta nekem;" Egész hadtörténeti munkám szelleme, az 1944, október 15. után is küzdő m.kir.hpvédség "rehabilitálása" érdekében folyik."- De a magyarországi és budapesti harcok alatt hosi halált halt 11.000 csendőrré még egy sor sem juthat.- Szomorú,- mert akkor a jelenlegi H.M. nem engedélyezné a könyv kiadását.-

Visszatérve a Murányi-cikkekre.- Az első oldalon egy csendőrzárőr képe is látható. A fényképen a szuronyhüvely üresen lóg a zárőr oldalán, viszont a szurony hiányzik a puskákról. El sem lehet képzelni, hogy egy zárőrt az űrsparancsnok így engedett volna el szolgálatba. Ez a kép nem a kommunisták alatt készült valamelyik "csendőrellenes" filmek való?-

Még egyet ajánlok a cikkíró figyelmébe. Olvassa el Horthy Kormányzó urunk "Emlékirataim" c. könyvének 259-260 oldalait.

Egyébként az emigrációjában Kormányzó Úr egy pár magasabb rangú csendőrtisztrel állott levelezésben s egy párat pedig emigrációs otthonában fogadott is.- Az úgy nevezett "puccs" után is kedvelte a Magyar Királyi Csendőrséget s eképpen nyilatkozott:-

" A Csendőrség volt meggyőződésem szerint Magyarország legjobb intézménye. Mintahogy minden magyar paraszt tetőtől talpig úri gondolkodású és a legénység parasztfiúkból rekrutálódott, annak dacára, hogy az űrsvezető a faluban korlátlan hatalommal* rendelkezett, tudtommal soha nem fordult elő, hogy hatalmával visszaélt volna. Ha visszatérhetünk hazánkba, a Csendőrség megszervezése lesz a legűrgősebb és a régiakat korhatar nélkül vesszük vissza."-

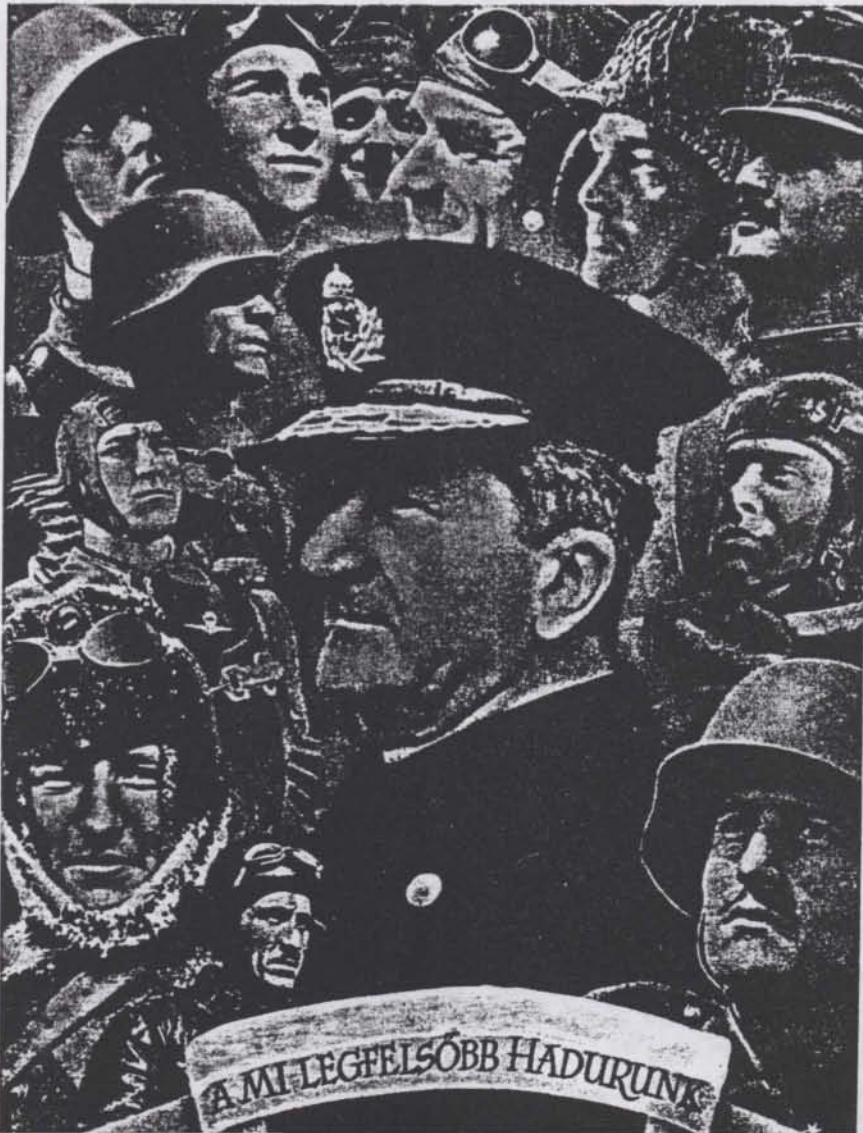
Persze, hogy otthon újra fordult a kocka, vissza kell térni a régi módszerre, hogy kiket is szapuljenak mindjárt.- Úgy látszik, a 45 éves rékosi-kadét évek még mindig nem alkamasak arra, hogy azokat a terror cselekményeket szedjék elő az újságírók. Pedig anyag volna bőven s még elég sokan élnek is, akiknek ebből az időből vannak igen keserves emlékeik.-

Igy azonban marad továbbra is a tollforgetóknak a régi bűnök, a volt Magyar Királyi Csendőrség.-

-1994.-

* * *

/ csend-őr- szem /



Bajtársi Levél

XLVII. ÉVFOLYAM

2. SZÁM

CALGARY, ALBERTA, CANADA

1994. SZEPTEMBER 30.



A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

világszervezetünk: AZ MKCsBK alakult: 1949-ben

Nagy szomorúsággal vettem kezembe a BAJTÁRSI LEVEL fent látható számát.

A 47 év talán a történelem lapján csak egy röpke időnek tűnik, de az emigrációba került csendőrök életében mégis nagy mérföldkőnek számít. - Negyvenhét évig ez volt a "láthatatlan kötelék" összekötő kapcsa az egész világon szétszóródott csendőröknek. - Most pedig a szerkesztő bucsuzik s ezzel a számmal a mi kedvelt lapunk bezárja kapuját.

Valóban tény, hogy mindnyáján 47 évvel vagyunk öregebbek s az majdnem egy félévszázad. Szinte nehéz elhinni, hogy az emigrációba kényszerült csendőrök ennyi idő után is becsülettel dolgoztak az új befogadó hazájukban. Sokan új életükben még vezetői helyre is kerültek, de ennek ellenére, régi Hazájukról sohasem felejtkeztek meg. Szívük, lelkük - ha sokszor titokban is, - mégis oda vonzódott. Félteve érdeklődött, próbált segíteni az otthon rekedt bajtársain, azok özvegyein. Igyekezett megtenni mindent, mert erre esküje kötelezte.

Most mégis elérkezett az az idő, hogy legtöbbje már elfáradt, amit az idő múlása és a betegségek is csak gyorsítottak.

Sajnos, ma már nem vagyunk 25 évesek. -

Ha beletekintek a Bajtársi Levél 47 évfolyamába, ott egy kis történelem jelenik meg szemem előtt. Földig akartak bennünket tiporni, de mi mégis talpra álltunk, alkottunk, dolgoztunk s megmutattuk a világnak is, hogy az igazságot nem lehet véha alá rejteni. A fény mindig csak világszűzsgöt hoz, ha sötét van. -

47 évvel ezelőtt, - még a háboru utózengei el sem multak, - volt egy maroknyi csoport Ausztriában, amelyik lerakta az alapköveit a Bajtársi Levélnek. Jegenyés Pál csendőr főtörzsmester volt az úttörő, majd sorolhatjuk a szerkesztők neveit; hogy mint staféta botot hogyan is adták tovább ennek a lapnak a szerkesztését; - vitéz Karsay Jenő, vitéz Kövendy Károly, Dr. Kiss Gyula, vitéz nemes Barancki Tamáska Endre, majd a sort Domokos Sándor zárja be, aki teljes odaadással és kiváló szellemben szerkesztette a Bajtársi Levelt immár 11 éve. - Hálás köszönetet érdemel.

Most, amikor bucsut kell vennünk a mi kedvelt és szeretett lapunk-

tól, az adjon nekünk még megmaradt csendőr veteránoknak reménységet, hogy az új központi vezetőnk, aki 1995. január 1.-én veszi majd át a hajók kormányát- K i s s G á b o r bajtársunk, - mégis talál egy megoldást, hogy a fény mégsem aludjon ki, - A HADAK UTJÁN szerkesztőségével megegyezett, hogy ebben a MHBK bajtársi lapban mi csendőrök is kapjunk helyet, - BAJTÁRSI LEVEL cím alatt.

Adja a Magyarok Istene, hogy így együtt, - mint a harcmezőkön is, - honvédek- csendőrök még számos éven át tudjuk ezt a bajtársi lángot táplálni, hogy ki ne aludhasson. -

/1994/

/ * * * /

HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL



MINDHALALIG!

MEMENTO: „A Csendőrségre a II. Világháború mérte a legsúlyosabb csapást. A Szovjetunióban teljesített kis létszámú tábori radárszeti szolgálat során a testület nem szenvedett negymérvű veszteséget. A magyarországi harcok során azonban a csendőr részt vett a partizánelhárításban, harcolt az Északkeleti és Délkeleti Kárpátokban, Őrsparancsoki iskolája elvérzett Nagyváradnál, védte a Tisza vonalát, óriási méretű veszteséget szenvedett Budapest védelmében és megmaradt utolsó erejével még a dunántúli harcokban is jelentős szerepet játszott. - Így a héthónapos küzdelem alatt az ország tele lett hősi halált halt csendőrök sirjaival. Ehhez járult még a szovjet hadifogság, ahol szintén sok csendőr vesztette életét. A megmaradt töredék Magyarországon internálótáborokba vagy a politikai rendőrség /AVO/ börtönében került, ahol közülök sokan a kegyetlen bánásmód következtében a " mépbíróságok " ítélete folytán mártírhálált haltak. Emlékeztesse ez a pár sor a nemzethű magyarságot a hetvannégy éves küzdelem során hősi vagy mártírhálált halt csendőreire". /Dr. Rektor./

"A Magyar Királyi Csendőrség oknyomozó története." 1980 -

FURY LAJOS

A b a j u s z

Molnár Jóska minden este kilenc órakor, amikor a négy huszár trombitás ríkató szépen elrezzette a takaródót, bemondta, hogy még hány nap van hátra laktanyai életünkben. Később ezt úgy módosította, hogy csak a karácsonyi szabadságig kezdte számolni a napokat, így sokkal szebben hangzott.

Tegnap este aztán, Jóska, hálógérére felkötve a huszárkardját és a szoba közepén állva, tinnepélesen kijelentette:

— Még egy nap, egy alvás, egy kivonulás és mehetünk haza két hét karácsonyi szabadságra, megölelhetjük apánkat, anyánkat, hugainkat és jegybéli mátkánkat...

Erre a bejelentésre olyan fergeteges éljenzés tört ki az elsötétített önkéntes szobában, hogy a folyóról be-szaladt a napos és a folyosó végéről a szakaszvezető úr.

Mindannyian tudtuk és vártuk már az indulás napját. A legtöbb október elsején, eljött hazulról és azóta sem volt otthon.

Még csillag nem volt a gallérunkon, de az extra ruhánk, meg a csizmánk, sámfára húzva, és zsinóron huszármerténk készen állott.

Az utolsó héten már nagyon ügyeltünk arra, hogy minden jól menjen a lovardában is, meg a kilomálásnál. A kardot és puskát tisztogattuk, ápoltuk, kenegettük, hogy valami vakrozda foltot fel ne fedezzen a fegyvermester és-cz legyen a kifogás, hogy meghosszabbítsa az itt tartózkodásunkat.

Tujner Jóska lábára rálépett a lova és úgy megdagadt a lába, hogy hatan se bírtuk lebúzni a csizmáját. Egész éjjel vízzel telt csajkába lógatta a lábát, de nem ment el a gyengélkedőre, hogy a szabadságtól el ne essen.

En is megírtam már a levelet. Iduskának, hogy december huszadikán délután öt órakor érkezem a Nyugati pályaudvarra és próbáljon valami kifogással eljönni a délutáni egészségtan óráról és várjon. Délután már összecsomagoltam a vulkánfiber táskába, amit viszek. Negy-huszár szép, polirozott lópatkókat, mint biztos szerencsét-hozó eszközt, sörényből font gyűrűt és töltenyűveléből készített öngyújtót árultak. De mit lehet vinni egy nyolcadikos gimnazista lánynak? Végre is a törzs úr sietett segítségünkre. Egy jó ismerőse, szép barna fadozók te-tejére rávéste a ryiregyházi huszárlaktanyát a jegyekkel együtt. Ennek a doboznak az előnyét így magyaráta Ládi Mihály törzsőrmester úr:

— Hát kérem, ezt osztán lehet hasznányi, mint cigarettli-dóznnyit, vagy pedig len-ékszerdobozt, osztán vágott pipadobánnyak is nagyon megfelel, de ha már fémémpnek szánják, mint ajándékot, hát annak meg olyan püderos mijafenének is a legcéllirányosabb.

Igy aztán valamennyien vettünk egy ilyen mindenre használható dobozt. Mondanom sem kell, azon úszakán alig aludtunk.

A legtöbbünk már otthon járt. Az írrok az is el-

árulta egy csomag Hercegovina cigarettáért, hogy már készen vannak a szabadságos levelek és az iskolaparancsnok, Lamprecht alezredes úr is aláírta.

Igaz ugyan, hogy a törzs úr azt mondta, hogy „mindig kitörhet valamiféle gyeheña dolog és a szabadság fuccs...”

Ilyen „gyeheña” dolog lehet például, Mihalovits Ernő reménytelen szerelme. Mihalovits afeletti bánatában, hogy imádottja, Aranka férjhezment, minden este elvonult a kantinba, beszédett néhány „patkánymérget” és takarodó után, bánatosan énekelni kezdett az alakuló tércen, pontosan az őrséggel szemben.

... Nem én lettem hűtlen hozzád

Te hagytál el engem.

Bánod is te akárhogy is

Fáj a beteg lelkem...

Soha még ilyen szívfájdítóan nem hallottam ezt a nótát énekelni. A laktanya összes kutyái, fejüket az ég felé tartva panaszosan vonítani kezdtek. Az első esetben még a laktanyás tiszt is elnéző volt. Amikor azonban minden nap ismétlődött, „gyeheña” lett belőle.

Egész héten hárman is vigyáztunk Mihalovitsra. Felcipeltek a szobába és derekszíjjal az ágyhoz kötötték. Amikor énekelni kezdett, a gázlarcot húztuk rá, úgyhogy majdnem megfulladt.

A kivonulásnál, meg a lovardában is mindig történhet valami „gyeheña” dolog. Szóval mindenre kínosan ügyeltünk. Az utolsó napokban történt egy olyan dolog, amire Nyíregyházán mindig emlékezni fognak.

Török László kimaradáson volt, szabályosan, a várs-ban. A készültség által később felvett jegyzőkönyv szerint, a következők történtek.

... Török karpaszományos, a Korona szálloda körül sétált szombaton este kilenc hákor és itt találkozott Markos Ancsi hajadon, rakamazi illetőségű háztartási alkalmazottal. Markos Ancsi, Petőfi utca huszonhét számú sz-bérleti szobájában teázta. Török előadása szerint az extra csizmája nagyon szorította és ezt le akarta venni. Markos Ancsi készséggel vállalkozott a csizma lehúzására, mivel pedig sem fakutya, sem egyéb csizmahúzó szerszám kéznél nem volt, Markos Ancsi huszármódra próbálta a csizmat lehúzni. A csizma félig lejött Török lábáról, ott megszómit és nem mozdult, de közben Török lábába görcsöt kapott. Pallagi százados úr látva az utcán egy-egy lábön ugráncs-önkéntest, kihívatta a készültséget. Török védekezése se-rint, egy huszárt keresett, aki megszabadíthatná a csizmá-jától, de takarodó után volt és így nem talált. A közelben konflis sem akadt...

Az egész laktanya Török csizmájáról beszélt és nevette, de annyira humoros volt az eset, hogy nem lett belőle semmi „gyeheña” dolog. Eppen sorakoztunk az istálló előtt és indultunk föl a körletbe. A lovak is mintha velünk éreztek volna ez alkalommal, nem rendetlenkedtek, sur-

ban maradtak és szépen ugrottak át az akadályokon, még sokszor segítettek is nekünk.

„Régen énekeltük olyan vidáman a masírozó nótát.

...Márványkőből van a Tisza feneke...

A napos jött a hírrel.

— Aztán tudják, hogy akinek nincs bajusza, az nem mehet szabadságra.

Erről már hallottunk valamit hetekkel ezelőtt, de nem gondoltunk rá komolyan.

Ötünknek nem volt bajusza.

Molnár Antal hódmezővásárhelyi gazdagyerekeknek akkora bajusza volt, hogy a laktanya folyosóján kirakott Árpád apánk képén sem különb.

Ebéd után, egy lélektanilag kellően alkalmas pillanatban, Apponyi Tóni még is kérdezte.

— Törzsőrmester úr kérem, igaz az, hogy csak bajuszosan lehet karácsonyi szabadságra hazamenni?

Ládi Mihálynak jó kedve volt és megpödrötte karikás bajuszát.

— Hát-e meg millen kérdezősködés egy önkéntestől. Hát az csak természetös, hogy bajuszosan. Mert, hogy a bajusz az hozzátartozik a huszárhoz, mint ahogyan a sarkantyú, meg a csemma. No még illet kérdezni. Hát csak nézzenek oda a falon, a történelmi képekre. Ottan van mindjárt a Hadik őbester úr, akiről az ezredünk a nevét viseli, hát millen gyönyörű vellás bajsza van. Aztán ott mellette a Tököli úr, no micsoda szép leőgő harcsa bajusz. Meg aztán nézzenek csak jó körül, mondhatom nem is huszár az, akinek nincs bajusza.

Ezen aztán igen elsomorodtunk.

Az igazi oka, az volt, hogy egyszerűen nem volt bajuszunk.

Mindig irigykedve néztük a bajuszosokat, hiába volt minden, nekünk csak olyan szőke, ritka bajusz próbálkozott az orrunk alatt, ezt pedig a legjobb volt leborotválni.

Kovács Gyurka még meg is kérdezte az egyik öreg huszártól, akinek kétszer karikába sodort gyönyörű bajusza volt, hogy mi a titka a szép bajsának.

— Hát kérem, minden este lefekvés előtt egy kis patazsírral megkenegetem, a sárga kocsikenőcs is jó, de csak mértékkel...

Landy Laci még könyvet is hozott Pestről. A bajusz

története”. Gyönyörű szép illusztrációkban ábrázolta a kőlönléte bajuszokat és olyan neveket, amiket soha még nem hallottunk, a varjú szárnytól kezdve az ágas villásig.

Minderre már késő volt.

Hanem azért az önkéntes eszén sem lehet túljárni Kormos gyufaszállal olyan bajuszkákat kacsaringóztunk az orrunk alá, hogy még a nagybajszú Molnár Antinak is tetszett.

Igy aztán odaálltunk az egysoros vonalba a folyosón és először végignéztett bennünket a szakaszvezető úr. Gombok a köpenyen rendben vannak-e, a csattok elvágóan álljanak a sapkarózsával, a köpeny a két oldalán legyen ráncbaszedve, csizmának a füle ki ne lógjon.

Utána jött a törzsőrmester úr.

Elöl-hátul végigsétált, néha húzott a derékszíjon, ha túl lazának találta.

Megnézte, hogy a sapka csúcsa egy vonalban legyen az orrunkkal. Itt kis komplikációk támadtak, mert Tujner Jósának ferdén balra állt az orra, ő azt állította, hogy a mamája csak egy oldalon szoptatta és azért.

Bajusza azonban mindnek volt és ezt a törzs úr megállapította.

— No így már egészen más, most valamilyen formájuk van, mert bajusz nélkül a férfi ember csak ollan, mint a majom, ha leköszörülték a pofáját...

Még néhány példát és hasonlatot sorolt fel, amiket azonban nem közölhetek.

Aztán jó szabadságot kívánva megkaptuk a szabadságos levelünket. A nagy igyekezetünkben az állomás felé, szembevágó, havas eső kapott el.

A faszenes bajuszunk kezdett lefelé csorogni és véletlenül, amikor az esőt töröltük az arcunkról, elmázoltuk a bajuszainkat.

Majdnem beértünk már Budapestre, amikor sikerült megszabadulni a kormos bajuszoktól.

A pályaudvaron ott várt Iduska.

Másnap azonban, amikor újra találkoztam vele a budai cukrászdában, megkérdezte:

— Tudod, hogy tegnap olyan zavarba hoztak, azt kérdezték, hol jártam, hogy a szám körül egészen kormos vagyok...

Ilyen kitartó volt a nyíregyházi bajusz.



vitéz Barancki Tamáska Endre ;

T A S Z I É S A Z A G A R A K :

Nagy Taszival még akkor találkoztam, amikor a Bösszörményi úti csendőr laktanyában összehozott bennünket a sors. Akkor kötöttem vele barátságot.

Különleges, nem mindennapi ember volt. Ezt már az első pillanatban észrevettem. Később, a Ludovika Akadémián még jobban megismertem s közeli barátok lettünk. Megtudtam azt, hogy Dunántúli fiú s ősei Balatonedericsen éltek, vagy kétszáz éve. Amolyan középbártokos nemesek közé soroltak.

Azt is megtudtam, hogy Kittenberg Kálmán a híres afrikai vadász anyai részről olyan " nagybácsinak " számított. Taszi egyébként nagyon szerette a vadászatot, a lovat és a kutyákat.- Bár a kutyákat utóljára hagytam, mégis ez fontos szerepet töltött be a Taszi életében.

Még az akadémián voltunk s Taszi szombat esténként a budai hegyekbe ment az őszi és tavaszi szalonka házásokra, de sok vasárnapot meg a Tattersaalban töltött, ahol lovagolhatott a dunántúli arisztokrata barátjaival.



Taszi az afrikai vadász.

Aztán eljött az idő, amikor a Csendőrtiszti Tanfolyamról kihelyeztek bennünket őrsőkre, gyakorlati próbaszolgalatra. Talán Aladár bácsinak (Pintér Aladár csendőr alezredes budapesti I. Csendőrkerületnél), - a Taszirokonának köszönhetjük, hogy hármunkat a Budapesti I. Kerület Gödöllői szárnyához helyeztek ki. Dr. Szabó Karcst Rákosszentmihályra, engem Aszódra, míg Taszit meg Gödöllőre. Ez egy előkelő helynek számított, hisz itt volt a Kormányzó urunk nyári vakációzó helye.-

Taszi persze mindjárt, mint vérbeli " stüszki " a Kormányzó Úr Fővadászmestereivel, - Nemeskéri Kiss Géza "bácsival" is megismerkedett s megbarátkozott.- Jöba lett az udvari istállómesterrel s kereste az ismeretséget a

sofymászokkal is.

Aszód nem volt messze Gödöllőtől, így egy vasárnap meglátogattam Taszi barátomat.- Az őre laktanyájában, egy kis külön szobában fogadott. Előtte egy szőnyegen egy hatalmas orosz agár, az Iván feküdt álmosan. Taszi már várt s mint jó házigazda francia konyakkal fogadott s kínált azonnal.- Az Iván álmosan hunyorgatott, majd néha kitatva hatalmas száját, nagyokat ásított.

De nem sokáig időztünk a kis szobában, mert Taszi mondta, hogy

most egy kis tereplovaglást fogunk csinálni. Egyébként Taszi a Honvédségnél a Mózes-huszároknál, a fogatolt vonatsoknál szolgált, -de azt észrevettem s láttam, hogy jó vadászlovás és ért a lovakhoz,.

Kettesben indultunk az udvari istállók felé s hogy a rövidke utat kellemesebbé tegyük, Taszi elmesélte, hogy hogyan is történt vitéz Torzssay Lénárd csendőrt ezredes úr, az I. Kerület parancsnok szemléje.-

.... Az Őrsparancsnok már várta a Kerületparancsnok érkezését s mellette pedig Taszi állt díszben.- Igen- de a fogadásról nem maradhatott el az Iván sem, mert az meg ott állott Taszinak a balján.-

A nagy fekete Mercedes autó megállott a laktanya kapuja előtt.- A gépkocsi vezetője kinyitotta az ajtót s akkor lépett ki vitéz Torzssay ezredes úr.- Komoly s feszes tisztelgéssel fogadták, de az Iván is úgy látszik, hogy nagyon örülhetett, mert a kilépő kerületparancsnokra ráugrott csak úgy szeretetből.- A kerületparancsnok szájából kiesett a szivar s a fekete sapkája is leesett s bár derékban jól megépített ember volt, majdnem hanyatvágódott.- Az Őrsparancsnok kövémeredten állott, nem tudta, hogy mit is tegyen.- A megtántorodott vitéz Torzssay ezredes úr is valahogy vissznyart az eg-yensúlyát s csak annyit kérdezett;-

- Kié ez az orosz agár ?-

Taszi kemény vigyázz állásban jelentette;

- Az enyém, - ezredes úr !-

Mire a történet végére ért Taszi, már az istállóknál is voltunk, ahol az istállómester már jelentette is, hogy két ló nyergelve.- Nekem egy szép nyári feketét nyergeltek, -a "Feketeszárú" cseresznyét." A nevét sohasem fogom elfelejteni.

.... Aztán kettesben jót lovagoltunk s csak úgy lóhátról mindent elmagyarázott Taszi, mintha Gödöllőnek ő volna az ura. A lovaglás után vizsztatértünk a szobájába, ahol már a kis asztal uzsonnához volt terítve. Majd Taszi hármat tapsolt és menekült lengyel fiú, a Kazimir, liberális inas ruhában már benn is volt a szobánkban és fehér keztyűben, ahogy illik, már szolgált is fel a teát és az egyéb harapnivalókat.- Egy kellemes napot töltöttem Taszival együtt és a Grassalkovics kastélyt is körüljártuk, mielőtt kikisért a vasutállomásra.

.... No de Taszi nem állott meg az egy orosz agárnál. Közben nyolc angol agarat is szerzett, amelyeknek neve mind N- betűvel kezdődött; Néró, Nárcisz, Nemere, Nina... stb. de mégis ezek között a kedvence a Nádszál volt. Egy farkó fekete színű agár volt.- Amikor Hatvanba helyezték Taszit, mint főhadnegyot, akkor nyolc angol agárral, egy orosz agárral és egy tacs-kóval vonult be a szárnyparancsnoksághoz. Lánosz László szárnados, szárnyparancsnok majdnem szivattakat kapott. Nem is sikerült Taszinak a városban lakást kapnia, hanem valahol Hatvan végén, mert ennyi agárral, kutyával máshol beköltözni nem is tudott. - De valahogy a béro Hatvan kastély gondnok, Benyovszky kapitány tudomást szerzett Tasziról- olvasván a hirdetését az újságban. Így a gazdája beleegyezésével Taszi a Hatvan kastélyben egy egész lakosztályt kapott. Odábe is költözött s így a tiz kutyájának is bőven jutott hely az istállókban.

.... Egyik nap olvastam a Honvédségi Közlönyben, hogy Dr. Nagy Endre "Taszi" csendőrfőhadnegyot azonnali hatállyal Hatvanból a Máramarsszigeti Szárnyhoz helyezték, szárnyparancsnok helyettesi minőségben. Ekkor én ott mint segédtiszt szolgáltam az osztályparancsnokságnak. Nagy örömmel vettem amikor Taszi bevonult hozzánk. Ki is vett hamarosan egy legénylakást, de a tiz kutyája közül csak a kedvencét, a Nádszált hozta megével, - mert mint mondta a többit Toralljey Berci rokonának a birtokán hagyta.

Így ismerkedtem meg én is a Nádszállal, a kedvenc agárral.

A laktanyában is mindig vele volt és az íróasztala mellett feküdt, ott

lustálkodott.- Lovat Taszi nem hozott, de agarászni Mátamárosban nem is volt divat.

Otthon a kandalló előtt egy szőnyegen feküdt a Nédszál, míg mi esténként konyakozgattunk Taszival.- Igen megbarátkoztam a Nédszállal s így ha Taszinak szolgálatilag ki kellett utaznia az örsökre a Nédszált mindig rábízta. Így én lettem a kedvenc agarának a "pótgazdája."- Nagyon megfértünk egymással. Lakásomon a diványom előtt feküdt, de ha kihúztam egy rövid időre a lábamat, azonnal felugrott a diványra s ott szunyókált. Miután mefenyitettem, többet nem ment a diványra. Illetve, amikor hallottam, hogy nyillik az ajtó onnan leugrott s már a szőnyegen verte a farkával a taktust, úgy üdvözölt engem. Persze a diványpárnák melege és benyomódások elérülték rögtön, hogy előzőleg ott feküdt.-



Taszi afrikai háza.-/Arusha- Észak Tanzánia /
- Hátterben az 5.000 méter magas Meru hegy.

Agarak nem valami okos állatok.- A nyulat kitűnően tudják üzni, vagy elfogni, de egyébként egyik sem langesz. Azért adtam én is előnévet a Nédszálnak, miután pótgazdája lettem. Ettől az időtől kezdve a "Butlinkő Nédszál" nevet viselte. Ez Taszinak is nagyon tetszett.- Ha a korzón esténként velem sétált, főleg a hentes üzletek előtt szeretett lemaradni s ott szaglászott, ólálkodott, hátha neki is jut egy darab hús, vagy kolbász, esteleg szalonna.- Nédszál- Nédszál- kiáltással hívtam ilyenkor magamhoz. A szigeti asszonyok és lányok ha már meglátták velem, innen is onnan is Nédszál nészólítással hívták magukhoz. Szegény agár azt sem tudta, hogy hová is menjen s a tömeg között összevissza kóborogva nagy nehezen talált vissza hozzám.- Ilyenkor boldogan lógatta a farkát s nyaldosta a kezem.- No de ha egy macska mutatkozott

a közelben, annak nem volt irgalom, utána vetette magát és ha az közben nem ugrott fel egy fára, vagy kerítésre az élete meg volt perséztelve.

Mint már előbb írtam róla, "Butlinkó" előnevet kapta tőlem.- Edédelni mentünk fiatal nőtlen tisztak a tisztietkezdébe. A Nádszál éppen aludt s Taszi meg teljesen elfelejtkezett róla.- Egyszer csak nagy rohanva futott utánunk a Nádszál s láttuk azt, hogy az orra vérzik és azt nyaldossa. Ebéd után aztán megtudtuk, amikor visszamaradt a laktanyában a Nádszál, már az ajtó zárva volt s ezért a zárt ablakon keresztül ugrott ki s úgy futott utánunk. Taszi így egy pár alkalommal fizette is a betört ablakot, de a Butlinkó még sem tanult abból, hogy zárt ablakon keresztül ugrani nem is olyan jó dolog.

.... De egyik nagy haditettét még el kell mesélnem.- Kormányzói vadászat volt Máramarosban. Persze a Csendőrség biztosított.- Taszi is ki volt rendelve, hogy a felállított és mozgó járőröket ellenőrizze.-

Persze ő a helyszínre Nádszállal érkezett. A gyertyánligeti vadászházba kellett megérkeznie a Kormányzó Úrnak és kíséretének.- Taszi felbállagott oda s miután ellenőrizte a csendőrséget tovább ment még ellenőrzésre. Azt észre sem vette, hogy a Nádszál valahol lemaradt.

Nagy-pocskón állott meg a Turán külön vonat s onnan gépkocsival ment fel a Kormányzó Úr és vendégei a gyertyánligeti vadászházhoz. Brunswick vezérőrnagy - utimarsall nyitott be előne a vadászházba. Majd kövé meredt, amikor meglátta, hogy a szalon bórdiványán kifli alakba kuporodva fekszik egy agár.- A Nádszál a belépők zajára kényelmesen fekelt a bórdiványról, egyet nyújtózkodott s nagyokat pislogva kullogott ki a vadászházból. A Kormányzó úr látva ezt a pillanatot csak ennyit mondott;

= Kié ez a szép agár ?-

Feleletet nem kapott, csak kriptai csend uralkodott egy pár pillanattig a szobában. A Nádszál pedig a nyitott ajtón kényelmes léptekkel eltűnt az erdei úton.-

Aztán Taszit elhelyezték a kalocsai csendőr lovasszázadhoz s így én is búcsút kellett hogy vegyek Butlinkó Nádszáltól. Nagyon megszerettem, bár Butlinkó volt, de erről nem tehetett, hisz agárnak született.

Később, ha levelet írt nekem Taszi, a levél alján mindig ott volt a Nádszál tintába mártott mancsának a lenyomata, ami mellé pedig ezt írta még Taszi nagy ákom- bákomp betűkkel;

- Szerető üdvözlését küldi pótgazdájának -

- Butlinkó Nádszál -

Aztán a háború szétszodort bennünket. Azt, hogy mi lett Butlinkó Nádszállal, már nem tudom, de Taszival úgy 14-15 év után sikerült felvennem a levélbeli kapcsolatot s megtudtam, hogy Kittenberg Kálmán bácsi nyomdokait követte és híres " afrikai vadász " lett belőle.

Levélben tárgyottuk a kapcsolatot, mert nekem nem volt annyi pénzem, hogy elmenjek Tanzániába meglátogatni jó barátomat, pedig többször is hívott.

Pedig egyik késői levelében azt is írta, hogy nem akar addig meghalni, még mielőtt velem nem tudna találkozni.

A múlt héten Budapestestről írt az uhokaöcsém, hogy Nagy Taszi barátom meghalt.

Most már az "örök vadászterületen" porrázódik Taszi és hiszem azt, hogy a Nádszál is ott baktat mögötte.-

/ Sarasota, FL. USA. -1994 őszén./





Taszi
Trakestollas és dalia's

Endre v. Tamáska de Garanch

Esq.

S.A.

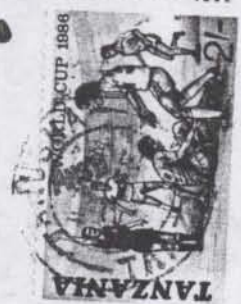
2621 Hoodgate Lane

Larasota FLA 33581

U. S. A.

FEB 9 1968

MAR



Igy cimezte nekem a leveleket Taszi Tanzániából.

.....

Még egy-két epizód, ami hirtelen eszembejutott Tasziról;

vitéz Felta László altábornagy, a Csendőrség Felügyelőjének volt a temetése. A csendőr díszszázadot a Böszörményi úti csendőrlaktanyában állították össze Beodray Ferenc csendőr százados parancsnoksága alatt. A díszszázad első szakaszát a Csendőrtiszti Tanfolyam adta.- Taszi mellett állt a sorban.- A századparancsnok vezényelt; "Puskát lábhoz!" "Szuronyt fel!".- Itt történt a negy baj, mert Taszi a szurony helyett a csendőrségi (Szent János) kardot kötötte fel a derékszijára s így azt sehogysem tudta feltűzni a puskájára.- Vállra!"- vezényelt Beodray százados s a díszszázad így vonult el a temetésre, hogy egy szurony hiányzott a puskáról. Szerencse, hogy Taszi középen állott s így csak mi tudtuk, akik mellette álltunk.-

.....

Máramarosszigeten az Elit étteremben borozgattunk egyik este hármasban. A cigányéppen szünetet tartott, amikor nyíllott az ajtó és ott lengyelbundában, zergetollas vedézskelepben toppant be Taszi.- Egyenesen az asztalunkhoz jött.- Az egyik pincér lesegítette a bundáját és akkor láttuk, hogy Taszi, főhadnagyi egyenruhában van, derékszijjal s pisztollyal.

Aztán látva meglepetésünket,- mondta el, hogy kinn volt az egyik őrsön "meglepő szemlén." Mint mesélte, egészen a laktanya kapujáig megy, s ott a bundája zsebéből előveszi a táborig sapkáját, ledobja kalapját s bundáját s így lép be a laktanya kapuján. Ez a valódi meglepő szemle, mert az utolsó pillanatig nem tudja az őrs legénysége, hogy előljáró tiszt közelítette meg a laktanyát.-

.....

Még a Ludovika Akadémián voltunk, amikor megbeszélést tartott az osztálytisztünk Bodur főhadnagy úr. Aztán a tiszti nőszűlés is szóba került. Említette, hogy milyen megköötéseket is tartalmaz a "Tiszti nőszűlési szabályzat."- Majd odafordult Taszihoz s kérdezte;

- No Dr. Nagy Endre, ha eljön az ideje,- hogyan akar majd nőszűlni ?-

Taszi válasza rövid és velős volt.-

- Csakis arisztokratát és gazdag lányt akarok feleségül venni.-

Akkor még Bodur főhadnagy úr és mi is csak mosolyogtunk a Taszi válaszun.

.....

Egyik alkalommal Pestre utaztam, amikor a tisztifülkébe betoppant Taszi, mert valamelyik őrsrőljött hazafelé. Vállán tokban vadászpuska, míg a madarakasztón vagy négy vadkacsa lógott.-

Megörültünk egymásnak, mert még mint főhadnagyok nem is találkoztunk. Mint mondta egyik Tisza menti lovasőrsön volt szemlén. Majd hozzátette, az ő szemléit szeretik a csendőrök.- Délelőtt és kora délután az őrs laktanyájában tartja meg a szemlét, majd úgy uzsonna tájban kiadja a parancsot az őrsparancsnoknak, hogy nyergeltessen s "öltözet kényelmes" utasítással az egész őrs legénysége lovagoljon ki a Tisza holtágaihoz.- Ott aztán ő leül egy nagy fűzfa tövébe, vagy valami nádcsomóhoz, míg a csendőrök pedig az alacsony vízbe belelovagolnak s ott mint az indiánok vágtnak előre-hátra s felzavarják a vadkacsákat, amiket aztán ő vigen pufogtatja le. Majd nagy fürdés a Tiszán s hazalovaglás.- Most is egy ilyen vadkacsa őrsi szemléről megy haza Hatvanba.- Hát ő ekkor sem tagadt meg a "stüzi" voltát.-

.....

Eljött a hadnagyavatás napja. Mivel esőt jósoltak erre a napra, így az ünnepséget a fedeles lovardában tartották meg. Mi verbeli lovasok még örültünk is annak, hogy a lovas-szentélyben tehetjük majd le az esküt.

Taszival az első sorban álltam. Ő volt a harmadik s én meg a nyvedik. Minden szép simán ment.- Az előkelőségek,- a Honvédelmi miniszter, a Belügy miniszter, a Csendőrség Felügyelője, a Ludovika Akadémia parancsnoka az első sorban ültek. Elöttük piros szőnyeg takarta a lovarda földjét.-

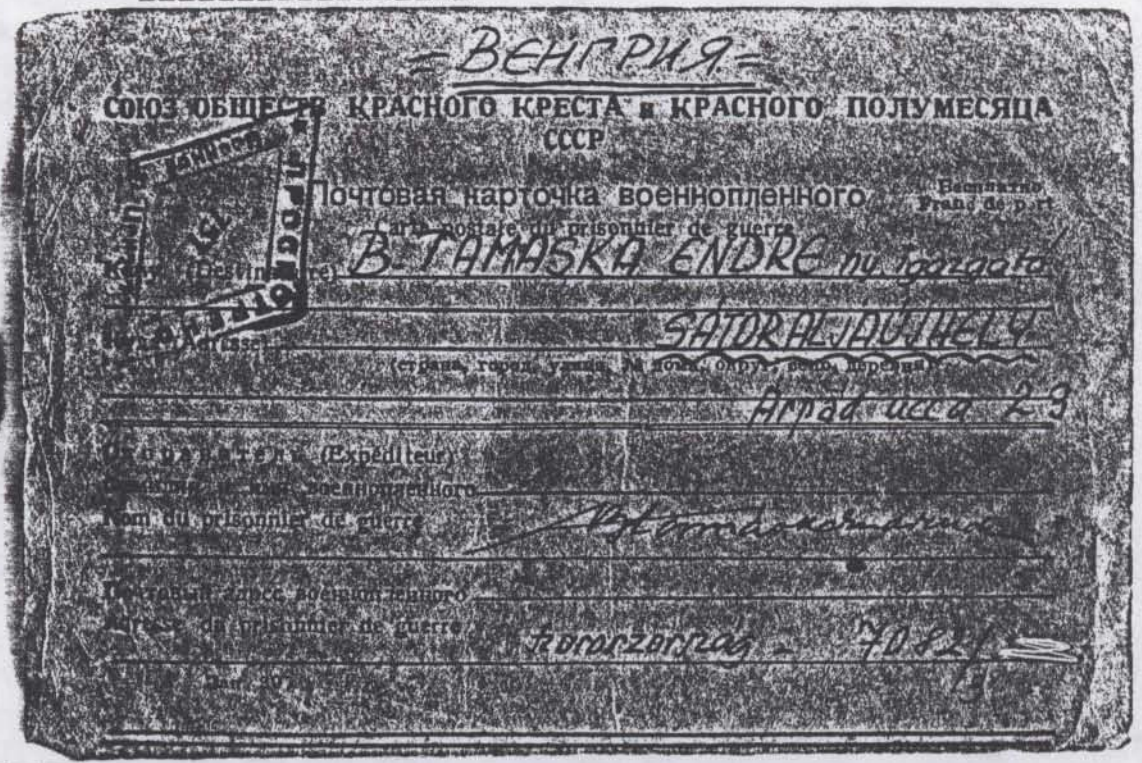
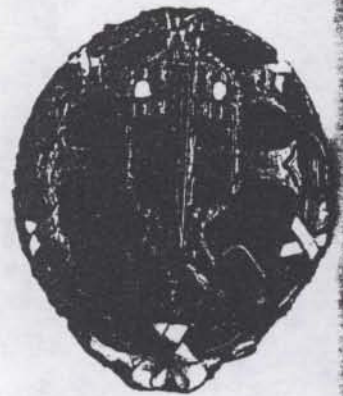
A hadnagyavatás utolsó aktusához értünk.- Kuli Sanyi osztályelső adta a parancsot; "Kardot ránts !" 38 csillogó penge repült szisszenve ki a hüvelyéből az ég felé emelve s elharsogta 38 torok; A Hazért mind halálig!

Azonban most jött a meglepetés, mert mint ilyenkor szokás, a kardokat össze kell csapni a mellette állóval, hogy az "avatási csorba"örökre ott maradjon a pengén. En Taszival csaptam össze a kardomat, de olyan erővel, hogy a Taszi kardja magas ívben repült ki a kezéből s az ujonnan avatott hadnagyok és az előkelőségek közötti részen fúródott bele a lovarda fűrészporába. Ott szépen és ütemesen lengett, míg Kuli Sanyi nem adta a parancsot; "Kardot rejts !" - Taszi sanda szemmel nézte a kardját s üres kézzel imitálta a parancsot. Mert a kardjámég mindig ott állott a sor előtt a fűrészporba fúródva.

.....



ЕРЕКЛЫЕК .



LXVIII.-



Kedves jó fiúeim! - Liq. XI. 23.
 Ma katalin este, mikor már mindenki alszik a barakokban, írom soraimat. - Tjelenkor jó, mert körülöttem a megnyugtató csend uralkodik. - Főlnap elmúlt, ma katalin s az Andrálok sem sok díg keslekednek. - Főn Borbálla, - tűzének Védzentje - majd a Mikulás. - Hoz e valakinek virágcsot? - Pédig sokan megárdemelnék! - Még fel sem oadok a gondolataimból és itt a Karácsony. - Jaj rohan - fut az élet a robotmalom r nincs megállás. - Legfeljebb egy-egy kedves ruhajár száll fel olykor - olykor és kéri szó az Egak Urához. "Hozz rednk vig eztenádt..."
 - Elővezem az öreg Kdrolimat és olvastok egy pár vi-gasztaló sort lelkem megnyugtatóisra. - "Eh az Jstenhez ki-áltok és az Úr megszabadít engem."
 - Egérzies vagyok melyet Mindnyadjoknak is kívánok! - Most ítam levelet Pityuak! - É hó p. - Otta postát nem kaptam sehonnar. - Nagy lemmé örömem, ha Andrák-napra befűndnek a hazai sordok - Kívághyú va-gyok. - Katica, Zoli megkapta lapom? - Hát a B. Gyuráé megérkezett? - Főlkívánatai-mat Főhor-napra is küldöm, valamint Lónyayéknak Dobbéknak Gabornéknak egfőle-jéggel. - Gyulával mi van? - Trjón É 12. - Kezdetimteljél Karácsonyt és Úyévét kívánok Pótyiéknek és Katicéknak ú. - Kezűkkel! - Szerető fiók: Tamask Endre

Talán merész dolog az itt fent látható tárgyakat ereklyéknek tar-tani, vagy minősíteni. En mégis ezeket mint ereklyéket tartom most sző-mon. - Hogyha én már nem leszek, kinek kezeihez fog ez kerülni, nem fog o-lyan értéket képviselni egyik sem.
 Tavaly, amikor otthon voltam Magyarországon, elhunyt húgom legkis-sőbb fiánál voltam látogatóban. - Ott bizony szó esett a régi dolgokról, amiket részben még az Édesanyjától hallott. -
 Aztán elővett egy dobozt, amelyben főleg régi családi fényképek vol-

tak, amelyek a nagy világegyésket mégis túléltek.

Egymásután vettem kezembe a megfakult fényképeket s azokról meggyaráztam unokaöcsémnek.- Ő jó hallgatóságnak bizonyult. Hisz megtudott olyan dolgokat is, amit eddig nem hallhatott.

Egyszer csak két tábori lap került elő. Mindkettőt én irtam a szüleimnek még a Szovjetunióból. Megsárgultak s elfakultak, de azért még az irtást ki lehetett betűzni.- Mikor kezembe vettem a két lapot, lelki szemem előtt megjelent Édesapám és Edesanyám, arca, hogy milyen nagy örömmel is vették át azokat a lapokat a postástól.- Hisz a fiuktól érkezett, akikről 1945-1947-ig semmi híruk nem volt. Nem tudták, hogy él-e, vagy meghalt.- Hisz az egyik őrmester határozottan állította öcsémnek, hogy 1945 tavaszán látta amikor gazdája a Szudéta földön sebesülten lóról esett. - Az egyik tábori lapomnak még az az érdekessége, hogy erre egy borsonyos nagyságú fénykép is volt rávarrva cérnával. El tudom képzelni, hogyan mustralgatták ezt nagyitón keresztül szüleim..... Tovább kutattam s a dobozsarkában ott lapult a csapattiszti jelvényem is, amit nemcsak a hadművelési területen, de még a hadifogságban is büszkén viseltem. Csak 1950 decemberében vettem le, amikor a magyar kommunisták börtönébe kerültem és sikerült egy őrmesterrel hazaküldenem a hajtókámmal és kitüntetési sávokkal együtt, amikor ő szabadult.

De a legnagyobb örömet az szolgálta, amikor a csendőr személynéviszonyosági igazolványom is előkerült. Örömkönnyek csillogtak a szememben, amikor azt újra kezembe vehettem.-

Majd odafordultam az unokaöcsém felé s kezdtem elmesélni annak viszontagságos történetét.-

.... Amikor Csehország területén szovjet fogságba estem 1945 májusában, nem sajnáltam azt, hogy mindkét órámot elveszték, a safranköves címeres gyűrűmtől megszabadították s a sarkantyúimat már csatolta is fel egy szovjet őrnagy előttem, miközben már zsebredugta a drága töltőtollamat.- De velem volt a Belügyminiszteri nemességi igazolásom okmánya, valamint a csendőr igazolványom is. Ezeket örökké rejtegettem, mert nem akartam hogy ezek is szovjet kezekbe kerüljenek.- Aztán az az ötletem támadt, hogy a puhaszerű lovaglósizmám bélése alá rejtem el a két fontos iratot. Így lapult a két okmány évekig a csizmám szárának belsejében. Pedig hány száz motozáson kellett átmennem az öt és fél év alatt. Azt nehéz lenne most kiszámolni..... Aztán 1950-ben elővettem a nemesség igazolásomat s egy fogkrém tubusában elrejtve Sóstógyógyfürdőn átadtam Bánfalvi tartalékos zászlósnak, mert ő ott szabadult. Haza is juttatta Édesapámnak.- Azonban a csendőr igazolványom maradt. Azincberciken elveszték minden magán és saját holmijainkat s azt a ÁVH raktárba helyezték el. Akkor egy kicsit izgultam, hogy mi is lesz a sorsa a csizmának? - Mert arról értesültünk, hogy az ÁVH-sok, tiszték és legénység egyaránt három év alatt még jól kifosztotta szegényes holmijainkat. Ami nekik csak megtetszett, azt még mind ellopták.-

1953 szeptember 18-án szabadultam én is s akkor a ÁVH-s raktáros a kezembe nyomott egy madzaggal átkötött csomagot, amelyen a nevem egy cédulán rajta volt.... A dohoz, gyűrött egyenruhámot vizes kefével kezdtem egy kicsit rendbe hozni, de alig vártam, hogy a csizmámot is kezembe vehessem. Ez is már történeti darab volt. 1941-ben csináltattam Kiss János "aranykoszorus" csizmadia-mesterrel még mielőtt kimentem először a szovjet hadművelési területre. Aztán 1944-től, azt lehet mondani, le sem ment a lábamról, mert végig csináltam vele a hadifogság éveit is. 1941-ben Nyíregyházáról indult el s velem volt egészen 1953-ig.-

Persze mindjárt az volt az első mozdulatom, hogy megtapogattam a csizmám szárát s abban megéreztem az igazolványom körvonalait,- De nem vettem ki.- Még aznap este érkeztem meg szüleimhez Sátoraljettyhelyre. Atesve a viszontlátás örökönnyes percein, Edesanyám már hozta is elő valami rej-

helyről a két századosi hejtőkamat, a csapattiszti jelvényemet és kitüntetői sávjaimat. Majd Édesapám pedig az asztal fiókjából elővette már he-za küldött Ludovikás gyűrűmet is. Mindezeket könnyes szemmel vettem át.-

Fár perc elmultával jött a nagy pillanat. Elővettem a zsebkésemet a nyolc év után előkerült a csendőrszemélyazonossági igazolványom is a csizmámból.....Befejezve mondókámat,- odaszóltam unokaöcsémnek -

- Látod,- ezért tartom én ezeket a dolgokat ereklyének.-

... 000 ...

- II X -

BAJTÁRSI HÍREK.

Társadalmi események.

Sarasotában, 1994, augusztus 21.-én a

Szt. Mihály templomban Ft. Dr. Szépe László, Erdemkeresztes Szt. László lovag, missziós lelkész tartotta a Szt. István napi misét. A sarasotai és környékbeli magyarok- felekezetre való tekintet nélkül- igen nagy számban jelentek meg azon.-

A misén GROSCH- SZALONTAY MAXIMILIÁN, az augsburgi Zeneakadémia hallgatója- Willibald Gluck; Melodie c. hegedűszólóját játszotta.- Művészi játékával az ünnepi misét még jobban emelte.-

A sarasotai magyarok szeretnék még más alkalommal is hallgatni hegedűjátékát.-



A SARASOTAI MAGYAR KERESZTYÉN EGYHÁZ - 1994, november 6.-án tartotta Istentiszteletét. Úrvacsora osztás is volt, ahol apa és fia állottak az Urasztala előtt.- Nt. Bodor Péter esperesnek a nyugalomba vonult Bodor László, az apa segített.- Szép számban volt jelen a gyülekezet.-

BAT

1988-ban a Feleségemnek az az ötlete támadt, hogy szűkebb baráti körömet- hat vagy nyolc embert- meghívja egy egyszerű ebédre, amelyik után szűk baráti körben kibeszélgethetjük magunkat.- Ezt megismételte még vagy két alkalommal.- Így keletkezett a Sarasotai Baráti Asztaltársaság.

-----Minden hónapban, valamelyik baráti lakásban összejön ebédre a B A T .-

Sajnos, az évek folyamán már elég sok barátunk hagyott itt bennünket.-- vitéz Pesthy István, Dr. Szalontay Zoltán,

dr. vitéz Ormay József, dr. Agócs Sándor és ez év elején pedig Dr. Návori Kornél;- Hiányoljuk nagyon őket.-

Ez év májusában három barátot köszönthettek a 81. születésnapjuk alkalmából.-

Itt jobbra a képen látható a három dalis; j-b.; Dr. Pelsöci Dinó, dr. Fűry Paja és v. B. Tamáska Bendó -

A júniusi ebédén pedig vitéz Levált Jezierski Lacit a 85. születésnapja alkalmából.*) Mindent ünnepeltnek sok-sok születésnapot kívánunk igen jó egészséggel !

*) köszöntöttük.-.....



balra; a BAT tagjai Pelsöci Dinóékna! ebéd után.-



Hungarian - American Cultural Association Inc.

Kossuth Club

Az 56-os ünnepség.-

Sarasota FL.-ban az 1956-os Magyar Szabadság-harc évfordulóját (38.) 1994 okt. 28-án tartotta meg a KOSSUTH KLUB.- Az ünnepségen 130-an vettek részt(több már nem fért a terembe.), amelyet Dr. Fűry Lajosné- Gitte, a klub volt elnöke rendezett.-

Disz-vacsora után következett a műsor, amelyen szerepeltek; Boros Ilona énekszám-mal, Szabados Zoltánna szavalattal,- "1956-os



gondolatok."-at vitéz Szüets Ervin v. MHBK csop. vezető mondta el, majd az igen időszerű ünnepi beszédet vitéz Bánkúty Géza volt szabadságharcos mondta el. A záró szavakat vitéz Baranchi Tamáska Endre a klub alelnöke, tb. vitézi Székkapitány intézte a nagyszámu közönséghez. Majd a Himnusz elénekülésével fejeződött be az ünnepség.-A sikerét hálás köszönet Dr. Fűry Lajosnénak- Gittének.-



a képen j-b-ra; vitéz Szüets Ervin, vitéz Bánkúty Géza, Dr. Fűry Lajosné- Gitta és vitéz Baranchi Tamáska Endre .

/ fotó; Novitzky /

- 000 - 000 - 000 - 000 - 000 - 000 - 000 - 000 -
B E T E G S É G - K Ö R H Á Z . H A L Á L O Z Á S .

Ezt a rovatot legszívesebben el szeretném hagyni, viszont úgy látom hogy nem tehetem.-

Nem Örömmel vettem a hírt, hogy vitéz Gálócsy Arpád barátunk a közelmúltban egy kisebb láboperáción esett át. De most újra hívott telefonon és mondta, hogy a laboratoriumi vizsgálat kimutatta, hogy nincs rákveszély.-

- vitéz L. Jezierski Laci is pánkijesztett, mert a szívével történt valami baj s emiatt kórházba kellett szállítani a mentőknek. Amikor meglátogattam az " intensive care -ben, örömmel újságolta, hogy napi két pohár bort rendelt neki az orvosa. Így hamarosan felgyógyul-. Ez valóban jó jel volt, mert pár nap múlva el is hagyta a kórházat.-

. . . .

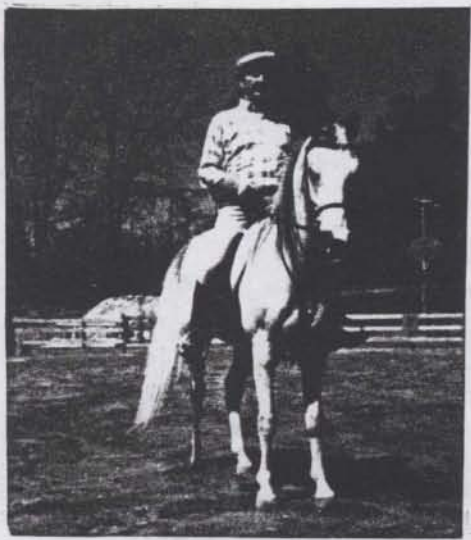
Kb. három napja az ifj. Pekáry Pista ijesztett rám.- Ő volt a telefon vonal végén, amikor a Feleségem felvette a kagylót. Majd idészolt nekem, hogy a fiatal Pekáry Pista akar velem beszélni.-En erre elég hangosan mondtam; Talán nincs valami baj az apjával? - majd átvettem a hallgatót.

Az ifj. Pekáry Pista elmondta, hogy az apját kellett a szív-zavarai miatt a kórházba szállítani, de most már javult az állapota. Így nem kell a richmondi kórházba átszállítani. Az ifju Pista olyan szépen beszél ma is magyarul, olyan zamatosan, mintha Mátészalka közelében, vagy pedig Tokaj mellett élte volna le gyermek éveit. Ehhez csak gratulálni tudtam neki. Az apjának meg azt üzentem;

- Kevesebb szalonnát és cigit Pista öcsém !-

- Utoljára hagytam, hogy nálunk is a Tamáska-portán bajok keletkeztek.- Sarolta Asszonynak a bal szemét kellett megoperálni május 8.-án. Sajnos kevés sikerrel.- Majd május 13.-án lezuhant a fürdőszobában s így meg is

sérült s kórházba kellett szállítani- Agyrészködés stb.- Az egyensúlyja is kezdett romlani. Így aug. 25-én egy kisebb egy- operációt kellett rajta végrehajtani.-



Orvostól- orvosig mentem vele.-
Javul ugyan, de igen lassan.- Sok türelem kell ehhez, hogy kivárjuk a teljes javulást. NB. Ezt az orvosok kb, Karácsonyra várják.- Mi is.-

Itt köszönöm meg a baráti körömnek, hogy már öt hónapja segítenek bennünket.-

A bajban mutatkozik meg az igazi barátság.-
Jól eső érzés, hogy annyi ember van itt körülöttünk, akik ennyire kedvelik Sárít.-
Isten fizesse meg jóságukat !-

- ooo -

id. Pekéry Fista,
barátom

Gyászhirot kaptunk Kassáról, hogy Dr. runyai 'SOLDOS ÁRPÁD v. runyai földbirtokos, v. m.kir. huszár főhadnagy a tartalékos állományban elhunyt .-



„En vagyok a feltámadás és az élet:
aki hisz én bennem, ha meghal is él.”
Ján. 11. 25.

Özv. Dr. runyai 'Soldos Árpádné, felesége, valamint Ing. runyai 'Soldos Zoltán fivére mély fájdalommal tudatják, hogy a nagyon szeretett és tisztelt, férj, testvér, sógor és nagybácsi

Dr. runyai 'Soldos Árpád

a kassai ref. egyház gondnoka

1994. augusztus 3-án a háborúban szenvedett súlyos sérülése nyomán hosszú és nagy hittel, türelemmel elviselt szenvedése után visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Drága halottunkat 1994. augusztus 10-én 12-kor a kassai krematóriumban a ref. egyház szertartása szerint helyezték örök nyugalomra.

Emlékét örökre szívünkben őrizzük.
„Ementem azokhoz, akiket szerettem
és várom azokat akiket szeretek.

Dr. 'Soldos Árpádné
Krmanova u. 7
040 01 Košice

Ing. 'Soldos Zoltán
Kollárova u. 5
031 01 Lipt. Mikuláš



Dr. h.c., Dr. jur. N A G Y E N D R E "Taszi"

v.m.kir. csendőrszázados

* 1913 - + 1994

afrikai vadász, zoológus, a Német Köztársaság "Wildmeisterje", a balatonedericsi "Afrikai Vadász Múzeum" megalapítója, - elhunyt hirtelen, 81 éves korában.

Mint volt évfolyamtársa és barátja bucsuzom tőle, hisz még a legutolsó levelében is ezt írta; "Szeretnék még látni az életemben. Ha mindketten így akarjuk, hát így lesz."

Az Úr másként akarta .-

Taszikém nyugodj békében !

+

+++

Sarasota és környékén elvesztettünk két barátot a közelmúltban:

I R S A I J E N Ő okl. mérnök, aránylag fiatal korában hagyott itt bennünket. Sarasotában hunyt el.-

+++

Dr. med. vet. S Z É P G Á S P Á R állatorvos,, aki évekig a Szovjetunióban, Vorkután, mint szénbányász, Port Charlottében hirtelen elhunyt.

+++

Mádkettőjükért a Szt. Mihály templomban volt gyászmise, ahol Sarasota s környéke magyarsága szép létszámmal vett részt.

A miséket Ft. Dr. Szepe László missziós lelkész tartotta.

Béke poraikra !

***** I N N E N- O N N A N *****

vitész nemes galocsi G A L O C S Y Á R P Á D m.kir. mérnök-kari vezérőrnagy özvegye- 1994, október 9.-én ülhetette meg családi körben a -100. születésnapját.

Mi most utólag kívánunk Neki igen jó egészséget és még számos születésnapot.-

- Isten éltesse !



b-j-ra; Dr. 'Soldos Arpád, felesége
Katica, Varga Tibold és Varga Eörs.
/ Kassán 1993, júl 1. /

- 1993, július 1.-én két unokaöcsém-
mel - Tibolddal és Eörsürrel gép-
kocsival mentünk át Kassára meg-
meglátogatni 'Soldos Arpádekát.

37 év után léptem át újra a 'Sósi
Darvas - ház küszöbét, ahol Kati-
ca és Arpád a legnagyobb szeretet-
tel fogadott bennünket.

A falakon viszont láthattam egy
pár festményemet, többek között az
eszkárosi kastélyról készített víz-
festményemet is.

Akkor ismertem meg Arpádot sze-
mélyesen.- Éppen lábadozó állapotú
volt s látszott rajta, hogy még e-
lég gyenge. A pár órá alatt sok é-
vet kellett megbeszelnünk.- 37 év
elég nagy idő. Sok minden történt
azalatt.

Nagyon megrázott a hír, amit
unokaöcsém írt meg Budapestről, hogy
Arpád hosszú betegeskedés után el-
hunyt. Majd később pedig egy rövid

levelet írt Katica s elküldte a gyászjelentést is.-

Az elszakított Felvidéken, a N agyságos Fejedelem városában egy de-
rék magyarral kevesebben vannak.-

= 00000 =

Levelekből részletek;

..."Mit jelentenek a választások. Röviden senki sem tudja. Egy biztos;
a beállítottság megváltozott.-Az új miniszterek közül csak egy (Lotz)
tette le hivatalos esküjét " Isten engem úgy segítjen"-nel. A többi in-
kább kihagyta."-

" Ami a vál-asztást illeti, úgy érzem, hogy mindenki megörült és bor-
zasztóan bánt, hogy ennyire ostobák és gerinctelenek vagyunk, mert fé-
lelemre ne hivatkozzék senki, aki ezt teszi, az hazudik. Nem tudom mi
lesz még ebből, egyelőre semmiféle kibontakozásra nem látok lépéseket."-

...Okt. 31.-én Encsen templomevítés volt. Ezt a faluból lett kisvárost-
/ amit káderek idején kis moszvárnak hívtak, nem ok nélkül/ most nagyon
felbátorította a Szentlélek, három templomot is építettek. A szente-
lésre engem is meghívtak. Abamj összes papja ott volt. Több, mint ezren
voltunk."-

... "Az andrás-napi koccintásra már nem nagyon készülünk, egyrészt,
mert nem is tesz jót, másrészt meg nemcsak a paprikát, az italokat is
hamisítják. Behoznak / főleg Keletről/ mindenféle moslékot és jó drágán
adják. Erre sem pénzem, de főleg gusztusom nincsen..."

Bp.1994, szept.11." Kedves Endre !-Honvéd ezredesi előpétetésedhez, e-
lőre is szívből gratulálok!-Szept. 9.-én volt ügyedben a HM-Reh. Bizott-
ságában a döntő tárgyalás. Ügyed előadója én voltam. Sikertült egyhangú
döntéssel elintézni a Belügyben, H.M.-ben már több éve húzódó ügyedet."-
- Ennek előzménye;

Többszöri unszolásra és felszólításra 1994, január 12.-én elküldtem
a H.M. Rehabilitációs Bizottsághoz a kérelmemet. - "ennek az üzlépnek
volt egy pontja; K é r é s:ide ezt írtam be-"Ha a HM. az ügyemet nem

tudja elintézni, kérem az egészet fölretenni és a kérésemet semmisnek ven-
ni." - aláírás; vitéz Barancki Tamáska Endre m.kir. csendőrszázados s.k."

... 000 ...

Tallózás újságokból;
=====

MAGYARSÁG

A pápa kitüntette Kurt Waldheimet

II. János Pál pápa a IX. Pius Rend lovagkeresztjével tüntette ki Kurt Waldheim volt osztrák elnököt azon érdemei elismeréséül, amelyeket mint az ENSz főtitkára 1972 és 1981 között szerzett a világbéke érdekében. A pápa gesztusát Izrael és a zsidó szervezetek élesen támadták.

Kurt Waldheim esete valóban különös és a zsidóknak vele szemben való beállfottsága tulajdonképpen érthetetlen. Amikor 9 éven át ENSz főtitkár volt, sohasem emeltek ellene kifogást. Csak mikor megválasztották Ausztria köztársasági elnökének, akkor indult meg ellene a hadjárat azon az alapon, hogy a háború alatt olyan német egységekben szolgált, amelyek atrocitásokat követtek el a zsidók ellen a Balkánon. Viszont egyetlen vád sem hangzott el arra nézve, mihha ő maga részt vett volna a zsidók, vagy bárki más személyek üldözésében. Ennek ellenére olyan rágalomhadjáratot zúdítottak ellene, hogy az Egyesült Államok sem adott neki beutazási vízumot.

A 'Népszabadság' [ma kormánylap] háromhasábos cikkben kesereg a Vitézi Rend miatt. Emlékeztet, hogy a háború után mint 'eredendően fasiszta' szervezetet feloszlatták és a vitézi cím használatát betiltották. "Ezért elképesztő" - hogy a Fővárosi Bfróság társadalmi egyesületként bejegyezte a Vitézi Rendet és mlködését engedélyezte.- vitéz nagybányai Horthy Miklós titkos emlékirataiban [??], az ősi Nemesi Fegyveres Felkelés mintájára szervezte a Rendet, hogy külső és belső ellenségek ellen megbízhatóságok álljanak rendelkezésére - állítja a Népszabadság... ????????

Uj MAGYARORSZÁG

1994. szeptember 11., vasárnap



Gazdag gyűjteményt hagyott hátra a híres Afrika-kutató, Nagy Endre. A nemrég elhunyt vadász Balatonedericsen, Tanzániában honos állatfajokból, az ott élő emberek kultúrájából hozott létre nemzetközi híru gyűjteményt. A képen e gazdag gyűjtemény egy részlete látható.

FOTÓ: MTI - KERESKES TAMÁS

A FBH-ra legújabbán a következők küldtek be adományt; 1994-ben, Dr.

K.S-né \$ 25., A.E \$ 10.00. Dr.v.K.Sné \$ 15.00

A Szerkesztőség itt köszöni meg az önkéntes adományokat.-

.....

A FBH-nak ez a száma lezárattott; 1994. november 15.-én-

.....

Lapzárta után érkezett hír; Jó barátunk és lapunk munkatársa Dr.Füry

Lajos betegen érkezett haza Coloradoból s egyenesen kórházba került / tüdő embolia /, majd ott elesett s csipőcsont törést kapott. Jelenleg operálás előtt (nov.22./- "Schwertzenegger Pajának" minél hamarabbi felgyógyulást kívánunk - S-PAT.- tagjai./IX.22.18.30. AZ operáció meg volt./

1994 nov.21-én Kiss Gábor az MHBK USA főcsoportvezetője és a MKCSBK h. központi vezetője küldte az alábbi hirt;

A HM Rehabilitációs Bizottság javaslatára 1994. szeptember hónapban a honvédelmi miniszter előléptette ezredessé: Berthóty László, Bocánczi Kálmán, Czebe Elemér alezredekereket; Bükkhely Gábor, Dr. Gergely László, Lippai Rauch Károly, Nagy Ferenc, Zalay Tamás őrnagyokat; Baranchi Tamáska Endre, Esső Ireneus századosokat; alezredessé: Galánthay Emil, Neogrady László, Radó János, Dr. Süle Pál

A Magyar Honvéd személyi hírei

Havas Krisztus-kereszt az erdön
Holdas,nagy,téli éjszakában :
Régi emlék.Csörgős szánkóval
Valamikor én arra jártam
Holdas,nagy,téli éjszakában.

Az apám még vidám legény volt,
Dalolt,hogyha keresztre nézett,
Én meg az apám fia voltam,
Ki unta a faragott képet
S dalolt, hogyha keresztre nézett.

Két nyakas,magyar kálvinista
Miként az Idő,ugy röpültünk,
Apa,fiu: egy Igen s egy Nem,
Egymás mellett dalolva ültünk
S miként az Idő,ugy röpültünk.

Husz_éve elmúlt s gondolatban
Ott röpül a szánom az éjben
S amit akkor elmulasztottam,
Megemelem kalapom mélyen.
Ott röpül a szánom az éjben.

xxx

KELLEMEK KARÁCSONY T
és
BOLDOG ÚJESZTENDŐ T
- Kívánunk !-

Krisztus-Kereszt Az Erdön

Irta: Ady Endre



ENDRE B TAMÁSKA
2621 HOODGATE LN
SARASOTA FL 34231-6457, USA